

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 257.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058919808/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Bibelske Prædikener

annammel lige dyrebar Troe med mig og Tunge i Mund, han tale af den Formue, Gud giver, tale og tie ingenlunde, før det er ligesaa vist om ham som om mig, at hans Tavshed ei er Frygt for Verden eller Forsoning med den; han tale, om han ellers vil frelse sin Sjæl og ei annamme Deel med de Vanfrøe, thi den er de Frygtagtige beredt (Aab. 21). Tale hver ironende Mand efter Evne og sin Stillings Leilighed med Mund eller Pen, eller med dem begge, tale og tie ingenlunde, før han tør lægge sin Haand paa sit Hjerte og sige for Guds Aasyn: see! jeg vil ikke forðindre mine Læber, Herre! Du veed det, jeg skjuler ikke Din Retfærdighed inden i mit Hjerte, jeg taler om Din Trofasthed og Din Salighed, jeg dølger ikke Din Miskundhed og Din Sandhed for en stor Forsamling (Ps. 40). Naar Man tør ende saa, da tier Man i Grunden ikke, saalidt som de Hensovne i Herren, hvis Ord end lyde, kan siges at tie; da raabe de tilknugede Læber høiere end de opladte, da forstaae baade Venner og Fiender vor Tavshed, da er den os ingen glædelig Hvile, men et blodigt Offer, en pinlig Forventning, der vel ved Guds Naade opløser sig i taalig Vemod, men lader dog baade os og Verden føle, hvad det koster at tie, naar Man har Guds Ord i sin Mund og i sit Hjerte, og ingen større Glæde end at prise sin Gud, forkynde Hans underlige Gjerninger og vise sine Brødre Saligheds Vei.

At jeg, medens Præsten tier, agter, om Gud vil, at lade Skjalden og den Boglærde tale, tale især om de forbigangne Dage, hvad Præsten mener, kan meest tjene til Guds Riges Komme, og at opladte Øine vist skal finde Christendom i al min Tale, den lade saa verdslig, som den vil, det har jeg sagt, og gjentager det her, fordi jeg veed, at Verden kan aldrig finde sig i mine Talemaader, og vilde gjerne tage mine Ord i den Mening, som om jeg tav for den, da jeg dog kun følger Budet: tie for Herren og forvent Ham (Ps. 37)! og agter derfor, uden at bryde mig det Mindste om Verdens Døm, at indrette min Tavshed som min Tale efter Guds Villie; de, som ere af Sandhed, de skal forstaae mig, og for deres Skyld alene er det, jeg baade taler og tier; troede jeg ikke at gjøre dem en Tjeneste og Verden det mig størst mulige Afbræk ved den Adfærd, jeg vælger, da valgte jeg den som Sandheds Forræder, og skulde jeg mærke, jeg har bedraget mig, da skal Verden see, at jeg agter Gud og Sandhed langt høiere end min Ære.

Verden bliver sagtens vred, fordi jeg saa reent ud siger min Hjertens-Mening, men det faaer ikke at hjælpe: hvo som vil

Bibelske Prædikener

være Verdens Ven, maa blive Guds Fiende, og det har jeg kun alt for længe været, det bevare mig Gud fra atter at vord; og i min nærværende Stilling kan jeg aldrig noksom baade indvortes og udvortes protestere mod Verdens Venskab, der nu vil paa-trænge sig; det skal derfor være mig kjært, om den føler sig siødt, ogsaa ved denne Fortale og ved min Dimisprædiken, som jeg her lader optrykke.

[Herefter følger Dimisprækenen med de indledende Bemærkninger, der er trykte ovenfor II S. 6—7.]

Og nu, alle Sandheds Venner! som have mærket paa min Tale eller giøre det herefter! prøver den efter det Ord, der skal dømme os paa den yderste Dag! Forkaster det Vrange, behølder det Rette! beder med mig i Jesu Navn, at Herren vil Selv uddrive Arbeidere i sin Høst, at Hans Ord maae løbe hastelig og indtage Folkenes Hjerter, medens Løgnen forstummer beskæm-met! Lader eder ikke som Bølger omdrive af hvert Lærdoms Veir, men holder hardt ved Hovedet, som er Jesus Chris-tus! Troer ikke hver Aand, men prøver Aanderne, om de ere af Gud; thi vider, at Djævelen er ogsaa en Aand, som be-sjæler sine Tjenere! Troer Ingen, som vil lære eder, at den Vei er bred og Porten vid, som fører til Himlen; troer Ingen, som vil giøre det Korsens Ord forfængeligt! Naaden være med alle dem, som elsker den Herre Jesum i Uforkrænkkelighed! Amen, i Jesu Navn, Amen!

Kjøbenhavn, den 23de April 1816.

N. F. S. Grundtvig.